

mænd, der boede i Københavns Kommune. Jeg vil i Anledning af dette højst urigtige Forhold spørge Ministeren, om han ikke kan oplyse os om, hvilket Samarbejde der i saa Henseende har været mellem Ministeriet og Ledelsen af Københavns Kommune. Det synes nemlig ganske naturligt, at der i Forhold af en saa vidt forgrenet Art maa være et saadant Samarbejde, og at det har maattet være Ministeriets Pligt at sørge for, at det tilvebragtes paa behørig og betryggende Maade. Saa meget beklageligere er det, at det har vist sig at glippe. Saa vidt mig bekendt har Lønningskommissionen i sin Tid været fuldt ud klar over Samarbejdets Betydning og har ogsaa søgt Forhandling med Københavns Kommunes Lønudvalg, og Lønningskommissionen har, efter hvad jeg har hørt, ment, at alt fornødent var gjort for at sikre, at der blev fastsat ensartede Regler. Bagefter har altsaa Københavns Kommune undladt at tage det Hensyn, som det var naturligt for den at tage, til de Sæts, Staten havde fastsat eller vilde fastsætte.

Dette er et overordentlig vigtigt og alvorligt Forhold, hvis uheldige Løsning kan bringe ikke blot Københavns Kommune og Staten, men ogsaa andre Kommuner ind i Vanskeligheder, og i disse Dage, da Kommunerne mærker, hvor vanskeligt det er for dem at skaffe sig de Penge, de i høj Grad trænger til, tror jeg, man stærkere og stærkere forstaar, hvor nødvendigt det er, at økonomisk Sans er raadende i Kommunernes Styrelse.

Jeg vil altsaa bede Ministeren oplyse os om, hvad Regeringen har gjort for at faa det fornødne Samarbejde mellem Københavns Kommune og Staten, og hvori Grunden efter hans Mening ligger til, at dette Samarbejde er bristet.

Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Fr. Andersen: Paa mit Partis Vegne skal jeg herved udtale, at vi kan anbefale dette Lovforslag til hurtig Gennemførelse. Det er en Selvfølge, at ingen med Glæde er med til at vedtage Lovforslag, som paa lægger Befolkningen Byrder; men alt det, der er foregaaet i det sidste Aars Tid: Prisstigningerne, der er tagne til paa alle Omraader, paa de almindelige Livsfornødheder, Brændsel o. s. v., og samtidig Ophævelsen af de Dyrtidsforanstaltninger, der var truffene under Krigsperioden, har medført en tvingende Nødvendighed for den arbejdende Klasse og Tjenestemændene i Stat og Kommune af at søge forøgede

Indtægter, og det har vist sig, at man saavel i private Erhverv som i Stat og Kommune Landet over er gaaet til betydelige Lønningsforbedringer. Det har ogsaa været Tilfældet i Københavns Kommune. København, som er Landets største Kommune og beskæftiger mellem 17 000 og 18 000 Personer, har naturligvis ogsaa maattet bøje sig for den tvingende Nødvendighed og maattet gaa med til betydelige Lønforbedringer. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa Fremskaffelse af Midler til Dækning af de stigende Udgifter.

Først kræver Lovforslaget en Bemyndigelse for Københavns Kommune til at skaffe Dækning for Udgifterne i Aaret 1919—20. Kommunalbestyrelsen har været forhindret i at skaffe Dækning paa et saa tidligt Tidspunkt, som da Budgettet blev lagt. De forøgede Udgifter er i væsentlig Grad kommet til her i Efteraaret, og de vil paa Budgettet for 1919—20 andrage ca. 31 Mill. Kr. Deraf vil der dog paa det almindelige Dyrtidsbudget i Kommunen kunne forventes Dækning for 2 Mill. Kr. Der er altsaa tilbage ca. 29 Mill. Kr. Heraf vil Kommunens Indtægter kunne dække ca. 12 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Der vil da blive ca. 16 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. tilbage, og den første Del af Lovforslaget gaar da, som nævnt, ud paa at give Kommunen Bemyndigelse til at søge Dækning for dette Beløb.

Den næste Del af Lovforslaget gaar ud paa Forandring af den Rateskala, som findes i Loven af 18. April 1910. Ifølge denne Lov havde Kommunen Beføjelse til at overstige Grundskalaen med indtil 20 pCt. saaledes, at hvis man gik ud derover, skulde der afholdes kommunale Valg. Man har benyttet Grundskalaen med Tillæg af 20 pCt., 30 pCt., 40 pCt., og under Krigen er det blevet nødvendigt at søge Tilladelse til en Forhøjelse af 50 pCt. Der har ogsaa efter Loven været afholdt kommunale Valg til Godkendelse af Stigningen til de 40 pCt. Valget havde for saa vidt ingen Betydning, som det stillede sig den Gang i Kommunen, der var administreret paa en saadan Maade, at alle Partier uden Undtagelse gik med dertil. Valget havde ingen Betydning for Budgettet udover det, at det skabte en ret betydelig forøget Udgift.

De Beløb, der nu vil kræves paa Grund af de stigende Udgifter, vil andrage til Tjenestemændene 24 Mill. Kr. for et helt Aar og for de almindelige Lønarbejdere ca. 7 Mill. Kr. samt for andre ansatte,